

บทที่ 6

ข้อเสนอแนะ

1. การสำรวจและเก็บรวบรวมเชื้อเห็ดฟาง ในการเก็บรวบรวมดอกเห็ดฟางจากสภาพธรรมชาติ ควรทราบแหล่งของการเจริญของดอกเห็ดฟางที่แน่นอนก่อน เพื่อจะได้เก็บตัวอย่างดอกเห็ดที่แน่นอน เนื่องจากในสภาพธรรมชาติจะออกดอกปีละครั้ง ช่วงระยะเวลาที่เหมาะสมในการเก็บตัวอย่างดอกเห็ดจากสภาพธรรมชาติคือช่วงประมาณเดือน กรกฎาคม – ตุลาคม

2. การแยกเชื้อเห็ดฟางบริสุทธิ์ ในการคัดเลือกดอกเห็ดมาทำการแยกเชื้อควรเลือกดอกเห็ดที่มีลักษณะดี คือ ดอกตูม น้ำหนักดี เนื้อแน่น ปราศจากโรคและแมลง วิธีที่เหมาะสมในการแยกเชื้อเห็ดฟางบริสุทธิ์ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้ประโยชน์ โดยทั่วไปเลือกใช้วิธีการแยกเชื้อจากเนื้อเยื่อดอกเห็ดในการการผลิตหัวเชื้อสำหรับใช้เพาะให้เกิดดอก ซึ่งเป็นวิธีที่ทำได้ง่าย สะดวก และให้ลักษณะที่ตรงตามสายพันธุ์เดิม นอกจากนี้อาจใช้วิธีการแยกเชื้อบริสุทธิ์ด้วยการแยกเชื้อจากสปอร์เดี่ยว สำหรับงานด้านการปรับปรุงพันธุ์เพื่อทำการคัดเลือกลักษณะที่ดีต่อไป

3. การเก็บรักษาเชื้อเห็ดฟางบริสุทธิ์ โดยทั่วไปจะเก็บรักษาได้ใน PDA slant เพื่อไม่ให้อาหารแห้งง่ายควรใช้หลอดทดลองฝาเกลียวปิดทับปากหลอดด้วยพาราฟิล์ม หากต้องการเก็บรักษาเชื้อเห็ดฟางบริสุทธิ์ไว้ใช้เป็นเวลานาน 1-2 ปี สามารถเก็บรักษาเชื้อเห็ดฟางบริสุทธิ์ในน้ำกลั่นนิ่งฆ่าเชื้อตามกรรมวิธีที่อัจฉรา (2540) ได้ศึกษาไว้

4. การผลิตหัวเชื้อเห็ดฟางเพื่อนำไปเพาะ การเตรียมหัวเชื้อเห็ดฟางจากปุ๋ยหมักที่ใช้ทำหัวเชื้อทำให้เชื้อเห็ดฟางสามารถเจริญได้ดีและเร็วกว่าการเตรียมหัวเชื้อเห็ดฟางในเมล็ดข้าวฟ่าง หัวเชื้อเห็ดฟางสำหรับเพาะ ควรใช้หัวเชื้อเห็ดฟางที่นำมาใช้เพาะไม่แก่เกินไป เชื้อควรเจริญเต็มถุงใหม่ๆ (อายุไม่เกิน 10-15 วัน) ลักษณะของเส้นใยมีสีขาวครีมสามารถสังเกตเห็นได้ชัดเจน ก้อนเชื้อเห็ดมีกลิ่นหอม ซึ่งเป็นกลิ่นเห็ดฟาง ไม่มีร่องรอยการทำลายของแมลงหรือปลอมปนจากแมลง หรือปนเปื้อนจากเชื้อจุลินทรีย์อื่น ไม่มีลักษณะของตุ่มดอกสีขาวที่เจริญบนวัสดุเพาะ เพราะลักษณะดังกล่าวหมายถึงเชื้อเห็ดฟางที่แก่เกินไป

5. การอบไอน้ำ ควรรักษาอุณหภูมิในการอบไอน้ำของโรงเพาะเห็ดให้อยู่ในระดับ 60-80 °ซ เป็นเวลา 2-4 ชั่วโมง อย่างต่อเนื่อง

6. การโรยเชื้อเห็ดบนวัสดุเพาะ ให้อุณหภูมิภายในโรงเรือนลดเหลือประมาณ 35 °ซ และมีความชื้นสัมพัทธ์ในโรงเรือนประมาณ 80 เปอร์เซ็นต์ เพราะเป็นช่วงที่เหมาะสมต่อการเจริญของเส้นใยเห็ดฟาง

7. การสกัด DNA จากเส้นใยเห็ดฟาง ควรล้างเส้นใยเห็ดฟางที่เลี้ยงในอาหารเหลว PDB ด้วย 1X STE เพื่อกำจัดสาร polysaccharide และเมือกที่เคลือบเส้นใยเห็ดก่อนการสกัด DNA จะทำให้ได้ DNA ที่มีคุณภาพดี ก่อนนำไปศึกษาต่อไป

8. การใช้เทคนิค RAPD ในการตรวจสอบลูกผสม เป็นเทคนิคที่สามารถนำมาใช้ในการตรวจว่า ลูกผสมเห็ดฟางที่ได้เป็นลูกผสมที่แท้จริงหรือไม่ เพราะเป็นการดูความแตกต่างทั้งจีโนมของ พ่อแม่ และลูกผสม เนื่องจากสามารถทำได้ง่าย สะดวก ไพร์เมอร์ A-02, A-07 และ A-09 สามารถแยกความแตกต่างของบางสายพันธุ์เช่น สายพันธุ์เห็ดฟาง G6 H9, ลูกผสม G6H9, G5, M9 และลูกผสม G5M9 อย่างไรก็ตามในบางสายพันธุ์ไพร์เมอร์ดังกล่าวไม่สามารถบ่งชี้ความแตกต่างทางพันธุกรรมได้อย่างชัดเจน จึงควรมีการศึกษาเพิ่มเติมถึงการใช้ไพร์เมอร์ที่เพิ่มขึ้นเพื่อแยกรายละเอียดความแตกต่างของพ่อแม่ และลูกผสมเห็ดฟางคู่อื่นๆต่อไป